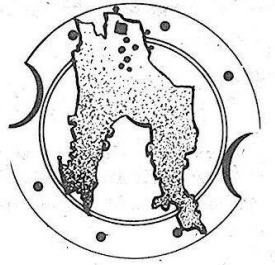

Καρυές

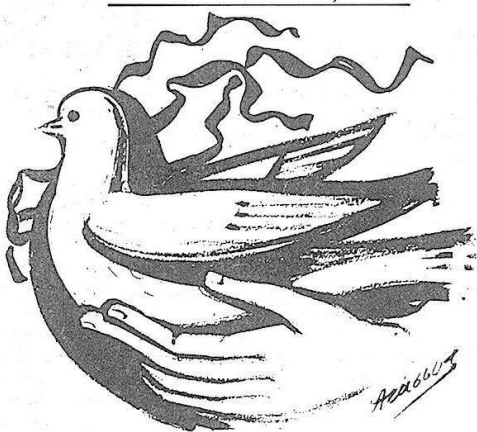

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 3ο • ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 1987 • ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 • ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ

ΕΙΡΗΝΙΚΟ 1987

Ειρήνη είναι όταν

Σας χωρίζει ένα αδιόρατο χάσμα απ' τον κόσμο. Σας διέφυγαν πράγματα. Δεν τάχατε όλα καλά λογαριάσει, δεν τάχατε δει, ακούσει όσο πρέπει. Γι' αυτό και σας φαίνεται τόσο παράξενο, που κλείνω, ανοίγω το παράθυρο κι άλλο δεν σας λέω: «Ειρήνη!»

Ειρήνη, λοιπόν, είναι ό,τι συνέλαβα μες απ' την έκφραση και μες απ' την κίνηση της ζωής. Και Ειρήνη είναι κάτι βαθύτερο απ' αυτό που εννοούμε όταν δεν γίνεται κάποτε πόλεμος.

Ειρήνη είναι όταν τ' ανθρώπου η ψυχή γίνεται έξω στο σύμπαν ήλιος' κι ο ήλιος ψυχή μες στον άνθρωπο.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ

Στο τέλος Νοεμβρίου 1986 είχα την ευκαιρία, να ταξιδέψω για δεύτερη φορά στην Αμερική. Το πρώτο ταξίδι ήταν πολύ σύντομο ενώ τώρα, απαλλαγμένη από επαγγελματικές υποχρεώσεις, κατάφερα να ξεπεράσω το φράγμα του χρόνου και να επισκεφθώ διάφορες πολιτείες.

Η μοίρα του Έλληνα - καλή ή κακή - ήταν η μετανάστευση και καθώς είμαστε λαός τολμηρός και δημιουργικός, δεν αφήσαμε τόπο της απέραντης αυτής χώρας, όπως είναι οι ΗΠΑ, που να μην εγκατασταθούμε και επαγγελματικό τόμα που να μη τον αγγίζουμε.

Για τον Ελληνισμό της Αμερικής έχουν γραφτεί πολλά (στατιστικές, μελέτες, βιβλία, άρθρα κ.τ.λ.).

Για τους μετανάστες του νομού μας και της περιοχής μας επίσης.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ, τουλάχιστον για τώρα, δεν έχει ούτε τις δυνατότητες ούτε την πρόθεση, να παρουσιάσει κάποια εικόνα συγκεκριμένη της ζωής των ομογενών μας.

Όμως αυτό το ταξίδι που άρχισε από το Chicago με σταθμούς Charlotte N.C., Greenville S.C., Chapel Hill N.C., Boston, Callifornia, ξανά Chicago, Παρίσι και επιστροφή, μου έδωσε την ευκαιρία να συναντήσω πολλούς πατριώτες, να ζήσω για λίγο κοντά τους, αλλά να πάρω τόσες πολλές και αξέχαστες εντυπώσεις, τις οποίες θα παρουσιάσω σε συνέχειες από το επόμενο φύλλο της εφημερίδας «ΚΑΡΥΕΣ».

Σ' αυτό το φύλλο (τρίτο) που βγαίνει κάπως καθυστερημένα λόγω του ταξιδιού, δημοσιεύω ορισμένα κομμάτια για να μη χάσουν την επικαιρότητά τους.

Στο επόμενο θα συνεχίσω με όσα ωραία και πραγματικά αξιοθαύμαστα έχουν δημιουργήσει εκεί οι συμπατριώτες μας με τους Συλλόγους τους, μέσα από τη δράση των οποίων διαφαίνεται η έντονη προσωπικότητα, η δημιουργικότητα και η ξεχωριστή σπιθα που κείει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων του Πάρνωνα.

Α.Γ.Π.

ΤΟ 1986 ΕΦΥΓΕ, ΤΟ 1987 ΗΡΘΕ

Αγαπητοί αναγνώστες.

Για τον καινούργιο χρόνο 1987 δεχθείτε τις πιο θερμές ευχές, για υγεία, χαρά και κάθε ποθητό για τον καθένα προσωπικά, για την οικογένειά του, τους συγγενείς και φίλους. Για τον τόπο μας ευχή και λαχτάρα όλων μας, είναι να μη δεχθεί ποτέ τα δεινά που συσσωρεύουν οι κακές καιρικές συνθήκες, οι επιδημίες, «οι λιμοί, οι λοιμοί, σεισμοί, καταποτισμοί, οι φωτιές, τα μαχαίρια, οι εμφύλιοι πόλεμοι και οι άλλοι πόλεμοι...».

Τα δεινά του σεισμού μας τα θύισε πολύ άσχημα το 1986, με τη συμφορά της Καλαμάτας. Σιγά σιγά όμως με τη βοήθεια του κράτους και άλλων παραγόντων όλα επανορθώνονται, εκτός από τις ζωές που χάθηκαν.

Τα δεινά όμως του τελευταίου πολέμου και του εμφύλιου που ακολούθησε δεν επανορθώνονται, γιατί η πατρίδα μας θρήνησε χιλιάδες θύματα και ο τόπος μας ξέπεσε στη φτώχεια και στη συμφορά.

Τώρα που η ζωή παίρνει κάποιο ρυθμό με τη μόρφωση και το βιοτικό ανέβασμα του λαού μας, οι πόλεμοι, που αυτή τη στιγμή διεξάγονται μακροχρόνιοι και καταστρεπτικοί, στέλνουν τον απόηχο των όπλων τους, καθημερινά στα αυτιά μας, μέσα από τα δελτία ειδήσεων.

Και ο άλλος ο πυρηνικός, ο ολέθριος κίνδυνος, που οδηγεί στο δρόμο, χωρίς γυρισμό, μας κτύπησε κι αυτός άσχημα την πόρτα μας τον Απρίλη του 1986. Τι να ευχηθούμε γι' αυτόν; Κι τι αξία μπορεί να έχουν οι ευχές μας όταν οι λίγοι αποφασίζουν για τους πολλούς, όταν τα συμφέροντα των εξοπλισμών (πολεμικές βιομηχανίες κ.τ.λ.) ρυθμίζουν την οικονομική ζωή, έτσι που να παρουσιάζονται σαν απαραίτητα;

ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ πιστεύω πως είναι δύο παράγοντες που θα βοηθήσουν στη διατήρηση της ειρήνης στον κόσμο.

Η μόρφωση να είναι όχι μόνο, γραμματική ή τεχνοκρατική αλλά συνδυασμένη με τη γνώση των προβλημάτων της κοινωνίας, με τη μελέτη του ανθρώπινου παράγοντα και την επίδραση της ευημερίας του, όχι ατομικά ή εθνικά αλλά συνολικά και πανανθρώπινα.

Η ελευθερία, αυτό το πολυπόθητο αγαθό τη ζητάει από τον καθένα μας;

«θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία», λέει ο ποιητής και πραγματικά με τις δύο αυτές αρετές αξελπίσουμε ότι θα διατηρήσουμε την ελευθερία μας όχι για το 1987 αλλά για πάντα, όχι μόνο για την Ελλάδα μας, αλλά για όλα τα έθνη της γης.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Η Πνευματική Εορτή Σπάρτης γιόρτασε τα 25 χρόνια της.

Τον εορτασμό τίμησαν με συχαρήτρια τηλεγράμματα η Υπουργός κ. Μ. Μερκούρη, η κ. Ντόλυ Γουλανδρή, η Ένωση Λακώνων Επιστημόνων, οι Παλλακωνικές Ομοσπονδίες Καναδά και ΗΠΑ κ.ά.

Το έργο της Πν.Ε.Σ. παρουσίασαν με ομιλίες, που έγιναν στη Σπάρτη ο πρόεδρος της Εορτίας κ. Ν. Γεωργιάδης, η αντιπρόεδρος κ. Δω-

ρα Γεροουλιάκου, ο Δήμαρχος κ. Δ. Ματάλας, ο ακαδημαϊκός κ. Μ. Παλλάντιος, ο καθ. Παν. κ. Χρυσάνθος Χρήστου, ο γ. γραμ. της Εταιρείας Πελοποννησιακών Σπουδών κ. Τάσος Γριστόπουλος, ο κ. Βαγιακάκος, ο κ. Ροζέ Μιλλιέζ και ο μεγάλος Λάκωνας ποιητής Νικήφορος Βρεττάκος.

Ευχόμαστε στην Π.Ε.Σ. να εορτάζει πολλές 25ετίες, συνεχίζοντας το ωραίο έργο της.

ΠΑΡΝΩΝΑΣ

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ με ευχαρίστηση θα δημοσιεύσει σε συνέχειες, τα κείμενα μιας ραδιοφωνικής εκπομπής που έκανε στην ΕΡΤ 2 Τρίπολης η υπεύθυνη του Γραφείου Τύπου της Νομαρχίας Λακωνίας κ. Ντίνα Κοντάκου.

Η κ. Κοντάκου παρουσιάζει με αγάπη και ενθουσιασμό τον Πάρνωνα και τα χωριά του. Την ευχαριστούμε.

ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Τελευταία εκπομπή σήμερα, αφιερωμένη στον Πάρνωνα και τα χωριά του, και τα βήματα μας οδηγούν στην Αράχοβα, τις αρχαίες Καρυές, κώμη ιστορική, εξαιρετικά πλούσια σε λαογραφικά στοιχεία, με κατοίκους αγωνιστές που δόξασαν τ' όνομα του χωριού τους, αλλά κι ολόκληρη τη Λακωνία. Η Αράχοβα, ίσως, αποτελεί ένα από τα ξεχωριστά φωτεινά παραδείγματα πολιτισμού και αγώνων, όχι μόνο στα πλαίσια του Νομού μας, μα και σ' όλη την Ελληνική περιφέρεια.

ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ

Στις 12 Ιανουαρίου 1987 ο Νομάρχης Λακωνίας κ. Γιάννης Σαβαλάνος απηύθυνε αποχαιρετητήριο μήνυμα, ευχαριστώντας για τη συνεργασία τους και τη βοήθειά τους όλους τους παράγοντες της διοίκησης, τους υπαλλήλους, τους εκπροσώπους του δημοσιογραφικού έργου και το Λακωνικό λαό, τον κάθε Λάκωνα, τον απλό πολίτη του χωριού και της πόλης ή αυτού που βρίσκεται ξενιτεμένος στα πέρατα της γης».

Εν τω μεταξύ από 15-1-87 ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος νομάρχης Λακωνίας κ. Πάνος Σπηλιόπουλος.

Κατάγεται από τα Άσπρα Σπίτια του Ν. Ηλείας. Σπούδασε Νομικά στο Παν. της Αθήνας και από το 1970 είναι δικηγόρος στην Αθήνα, στον Άρειο Πάγο, με ειδικότητα στα εργατικά θέματα.

Εκλέχτηκε δύο 4ετίες δήμαρχος στο Αιγάλεω (1979 μέχρι 1986), με πληθυσμό 120.000 κατοίκων.

Από το 1982 είναι αντιπρόεδρος της Κίνησης για την Εθνική Ανεξαρτησία, τη Διεθνή Ειρήνη την Ύφεση και τον Αφοπλισμό (ΚΕΑΔΕΑ).

Είναι παντρεμένος με την Αναστασία Τζανάκη και έχει 2 κόρες 18 και 14 χρόνων.

Στο μήνυμά του που απηύθυνε στο Λακωνικό λαό ο νέος Νομάρχης μεταξύ των άλλων λέει:

«Ήρθα στο Νομό σας με μεγάλη αισιοδοξία, με κουράγιο και όρεξη για δουλειά με δύο κατευθύνσεις: Πρώτον να συνεχίσω το δημιουργικό και αναπτυξιακό πρόγραμμα που άρχισε το 1982 και δεύτερον να εφαρμόσω κι εγώ, σαν εκπρόσωπος της Κυβέρνησης στο Νομό σας, μια συγκεκριμένη πολιτική που στοχεύει στην αποκέντρωση, το δημοκρατικό προγραμματισμό και στην ισόρροπη ανάπτυξη του τόπου, στη λειτουργία των νέων θεσμών, ιδιαίτερα των συμμετοχικών, την πάταξη της γραφειοκρατίας και τη σωστή

λειτουργία όλων των Υπηρεσιών του Νομού, που είναι ταγμένες να υπηρετούν τα συμφέροντα των κατοίκων αυτού του τόπου. Γι' αυτό, σ' αυτή μου την προσπάθεια, έχουν θέση όλοι οι Λάκωνες, ανεξάρτητα από ιδεολογικοπολιτικές και κοινωνικές θέσεις, όλοι οι κοινωνικοί φορείς του Λαού, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε σωστά και μεθοδικά. Οι Δήμαρχοι και οι Πρόεδροι Κοινοτήτων, τα Δημοτικά και Κοινοτικά Συμβούλια πρέπει να έχουν υπόψη τους πως, σαν πρώην συνάδελφό τους, θα με έχουν θερμό συμπαράστατη σ' όλες τους τις ενέργειες, όταν αυτές εξυπηρετούν τα συμφέροντα του λαού της περιοχής τους και όχι μικροκομματικά συμφέροντα. Όλοι μας θα πρέπει να παραμερίσουμε τις κομματικές διαφορές και ό,τι διχάζει το λαό. Θα πρέπει να βρούμε τα σημεία εκείνα που ενώνουν το λαό και όλοι μαζί να προχωρήσουμε για να φτιάξουμε μια Νέα Λακωνία, αντάξια της φήμης και της ιστορίας της. Σύντομα θα βρεθώ κοντά σας, στην πόλη και στο χωριό, στο χωράφι και στους τόπους εργασίας σας, στους χώρους ψυχαγωγίας και διασκέδασης σας, στο σχολείο και στους άλλους χώρους σπουδών των παιδιών σας, για να ανταλλάξουμε απόψεις και να βρούμε κοινά σημεία πλεύσης. Με σεβασμό και πίστη στις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμά σας, θα προχωρήσουμε χέρι-χέρι με ειλικρίνεια και ακριβοδίκαιη αντιμετώπιση όλων σας. Με την ελπίδα ότι όλα θα πάνε καλά, σας απευθύνω τους πιο εγκάρδιους χαιρετισμούς και τις ευχές μου, όπως ο καινούργιος χρόνος είναι για όλους σας γεμάτος υγεία και χαρά και όλες οι προσδοκίες σας να γίνουν μια ζωντανή πραγματικότητα.

Ο Νομάρχης Λακωνίας Πάνος Σπηλιόπουλος

Ας τη γνωρίσουμε σήμερα λοιπόν, έστω και μέσα από τα λίγα λόγια που γράψαμε γι' αυτήν...

«Τρίτη δε εκ της οδοῦ της ευθείας εκβολή κατά τα δεξιά εις Καρυάς άγει και εις το ιερόν της Αρτέμιδος...».

Από το απόσπασμα αυτό του περιηγητή της αρχαιότητας Πausανία προκύπτει ότι έκείτο η αρχαία πόλη των Καρυών κάπου Δυτικά της οδοῦ, που άρχιζε από την Θυρεάτιδα, διήρχετο από τα Φονεμένα και κατέληγε στη Σελλασία. Δυστυχώς, ο Pausanias παρέλειψε ν' αναφέρει την ακριβή απόσταση της

πόλης από «της οδοῦ της ευθείας». Τα διάφορα αρχαιολογικά ευρήματα, που ενισχύουν τη σπουδαιότητα του χωριού είναι: σπόνδυλοι και θεμέλια οικοδομήματος, που βρισκόνταν μέσα στην κοίτη του ποταμού Δειρού, όταν αυτός υπερχείλισε - περί τα 1880 -, χρυσά νομίσματα και πλήθος θεμελιών οικοδομών, χάλκινα νομίσματα και πήλινα αγγεία, περί τους τριάντα τάφους με πολλά αξιόλογα λείψανα, λυχνίες αρχαίων χρόνων κ.ά.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΑΧΟΒΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Αικατερίνη συζ. Κων/νου Δημήτρουλα γέννησε κοριτσάκι.
- Η Σοφία συζ. Παν. Πουλοκέφαλου γέννησε αγοράκι.
- Η Ελένη συζ. Σπύρου Καρύγιαννη γέννησε κορίτσι.
- Η Σοφία συζ. Δήμου Καλαντζή επίσης κορίτσι.

Να ζήσουν

ΓΑΜΟΙ

- Ο Δημήτρης Ευστ. Καλαντζής και η Σοφία Αντ. Ντεβέρου παντρεύτηκαν στην Αράχοβα.
- Ο Δήμος Παν. Λαγός και η Θεοδώρα Γιαννοπούλου παντρεύτηκαν στην Αράχοβα.
- Ο Αθανάσιος Τσόπελας και η Τούλα Α. Παπασταύρου παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Στις 22-2-87 έγινε στη Σπάρτη ο γάμος της Τούλας Π. Χριστοπούλου με τον Παν. Σκουτάκη. Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Με βαθεία θλίψη η οικογ. Δασούλα (γένος Κωσταλά) αποχαιρέτησε το 14χρονο κοριτσάκι τους, που έφυγε τόσο πρόωρα από τη ζωή.
- Πέθανε ξαφνικά και κηδεύτηκε στην Castonia N.C. η Αθηνά Δημητριάδου, το γένος Παρασκ. Λεβέντη ετών 72.
- Στις 29-11-86 πέθανε και κηδεύτηκε στο Greenville S.C. ο Κώστας Χριστοφίλης.
- Στις 7-12-86 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα η Παναγιώτα Θ. Σταθάκη ετών 87.
- Στις 16-12-86 πέθανε και κηδεύτηκε στο Chicago ο Νίκος Ζούρας.

- Την 1-1-87 πέθανε και κηδεύτηκε στο Charlotte N.C. ο Πάνος Βρυκίδης.
- Στις 6-1-87 πέθανε στην Αθήνα ο Βασίλης Χ. Αποστολόπουλος.
- Στις 16-1-87 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα ο Παναγιώτης Γ. Βασής.
- Στις 23-1-87 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα η Αφροδίτη Κων. Διατζίκη ετών 70.
- Επίσης στην Αράχοβα πέθανε και κηδεύτηκε στις 31-1-87 ο Γιάννης Αριστ. Ζαφειράκος.
- Στις 4-2-87 πέθανε ο Γεώργιος Νικ. Καπερώνης που ήταν πρόεδρος του χωριού για πολλά χρόνια.
- Στις 22-2-86 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα ο Ανδρέας Χάρακας. Από την Αμερική ήλθαν τα παιδιά του Νίκος και Θόδωρος και συνόδεψαν τον πατέρα τους στην τελευταία του κατοικία.
- Η εφημερίδα μας εκφράζει στους οικείους θερμά συλλυπητήρια.

ΤΣΟΥΝΙ — ΚΛΑΔΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Τσουνι ο Γιάννης Καλογερόσης.
- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Τσουνι ο Σπύρος Β. Κουμανταράκης.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Κλαδά ο Ανδρέας Ν. Καρράς. Συλλυπητήρια.

ΒΑΜΒΑΚΟΥ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η κ. Ελένη Τρουμπή - Γεωργουλοπούλου συζ. Γεωργίου γέννησε κοριτσάκι. Να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 21-9-86 ο Δημήτρης Χαρ. Αλεξανδράκης παντρεύτηκε την Παναγιώτα Ευστ. Μελεχέ στις Καρυές. Να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθαναν και κηδεύτηκαν στη Βαμβακού ο Βασίλης Ευστ. Λιάκας και ο Πολυχρόνης Εμμαν. Τρουποσκιάδης. Συλλυπητήρια.

ΒΑΣΣΑΡΑΣ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Βασσαρά ο Χρήστος Σ. Καράλης. Συλλυπητήρια

ΒΡΕΣΘΕΝΑ

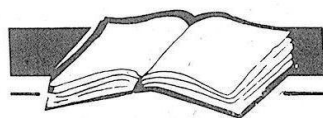
ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στα Βρέσθενα η Μαριγούλα Αθανασέκου.
- Στις 31-10-86 πέθανε η Ευθυμία Αχρησ. Δημαρά.
- Στις 29-12-86 πέθανε στην Ελευσίνα και κηδεύτηκε στα Βρέσθενα ο Κων/νος Γεωργόπουλος. Συλλυπητήρια.

TORONTO — CANADA

Το νεοεκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Αραχοβιτών «ΑΕ ΚΑΡΥΕΣ» αποτελείται από τους: Παρασκ. Παν. Διαμαντούρο, πρόεδρο, Διαμαντή Παρ. Πίσιο αντιπρόεδρο, Παντελή Διαμαντούρο γραμματέα, Γιώργο Π. Ντάρμο ταμία και μέλη: Χάρρυ Θεοδωράκης, Γιώργο Δ. Βελώνη, Δήμο Γ. Διαμαντούρο, Δήμο Π. Διαμαντούρο, Γιάννη Θ. Καραβό και Χάρρη Μελεχέ.

Ο Σύλλογος Toronto έχει προγραμματίσει αρκετές εκδηλώσεις για τους Αραχοβίτες του Καναδά και τους φίλους τους όπως: Χριστουγεννιάτικο πάρτυ για τα παιδιά, μακαρονάδα για τις Απόκριες, τον ετήσιο χορό Αδελφότητας κ.ά.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ

— Ο Πάνος Κ. Διαμαντούρος πήρε δίπλωμα Νομικής Σχολής Παν. Νότιας Καρολίνας και πέρασε με επιτυχία τις εξετάσεις του δικηγόρου στην Νομική Σχολή. Το νέο αυτό Αραχοβιτόπουλο ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου στο Union S.C. — Ο αδερφός του Σπύρος τελείωσε το Wofford College και γράφτηκε στη Νομική Σχολή. — Ο Πάνος Δημ. Καπερώνης από το Charlotte σπούδασε Διεύθυνση Επιχειρήσεων στον Πανεπ. Appalachian State και συνέχισε σπουδές στην Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών Επιστημών στη Γαλλία. — Η Παμέλα Θεοδ. Καρύγιαννη από το Charlotte πήρε δίπλωμα στα Οικονομικά και Διεύθ. Επιχειρήσε-

ων από το Πα της Ν. Καρολίνας. — Η Μάρθα - Αγγελική Σωτήρη Κερχουλά από το Union S.C. p' hre d'iploma sth Die'yu. Epixeir'hseun ap'o to Converse College και συνέχισε σπουδές στο Παν. του Λονδίνου. — Ο Νίκος Κώστα Καρύγιαννης από το Charlotte πήρε δίπλωμα φαρμακευτικής από το Πανεπ. της Νότιας Καρολίνας. — Η Παρασκευή Αριστ. Κωσταλά σπούδασε νηπιαγωγός στη Νέα Υόρκη και εργάζεται στο νηπιαγωγείο της Σχολής Ζηριόδη στην Αθήνα. Συγχαρητήρια στα άξια Αραχοβιτόπουλα που γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και σπούδασαν στην Αμερική.

ΓΙΑ ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΗΣ ΑΡΑΧΟΒΑΣ

ΓΗΠΕΔΟ ΑΡΑΧΟΒΑΣ 1926: Γ. Διαμαντούρος - Κ. Βουκίδης - Κ. Χάρακας

Όταν διαβάζω στην εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» τα αθλητικά νέα, η σκέψη μου γυρίζει πολλά χρόνια πίσω στα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια, τότε που οι δρόμοι και οι πλατείες του χωριού ήταν γήπεδα, όπου παίζαμε μπάλα. Το επίσημο γήπεδο μέχρι το 1926 ήταν η πλατεία της Ράχης. Τις Κυριακές, αν η πλατεία αυτή δεν ήταν πιασμένη από τραπέζια, οργανοπαίχτες και χορευτές, δηλαδή αν δεν γινόταν κανένα γάμος, ή βάφτιση, τότε η Ράχη γινόταν ο παράδεισος της νεολαίας δηλ. ποδοσφαιρικό γήπεδο. Οι θεατές ήταν πολλοί, μικροί και μεγάλοι, γιατί τότε το χωριό μας ήταν πολυάνθρωπη κωμόπολη. Ποιόν να πρωτοθυμηθώ από τους καλούς παίκτες, τερματοφύλακες, κυνηγούς, έξω δεξιά, έξω αριστερά κ.τ.λ. Όλοι παίζαμε σε όλα τα πόστα: Στρατής Κωσταλάς, Γιάννης Διαμαντούρος, Θόδωρος Λεβεντάκης, Κώστας Γ. Βουκίδης, Θόδωρος Κ. Χάρακας, Δημήτρης Ι. Πανούσης, Γιώργος Ντεβέκος, Πάνος Κυριαζής, Παντελής Ντάρμος, Κώστας Κωσταλάς και άλλοι. Περισσότερο όμως θυμάμαι τον αξεχαστο Γιώργο Θ. Σκιούρη, που πρωτοστατούσε ανάμεσα στη νεολαία, με τη μόρφωσή του, τον καλωσύνο χαρακτήρα και τις προοδευτικές ιδέες του.

Αυτός πιστεύω είναι ο πρώτος που έβαλε στο νου του το σχέδιο για να αποκτήσει το χωριό μόνιμο γήπεδο. Μας φώναζε κάποια ημέρα και μας είπε ότι σκέφτηκε να αγοράσουμε ένα χωράφι στην Πληνούρα για να έχουμε ένα δικό μας μικρό γήπεδο να παίζουμε. Το χωράφι βρέθηκε: ήταν του Παναγιώτη Παπαδόγιαννη και ο Σκιούρης μας ζήτησε και δώσαμε από 500 δρχ. όσους μπορούσαμε. Έτσι έγινε η πρώτη αγορά. Αργότερα ενδιαφέρθηκε από την Αμερική η Αδελφότητα και η Εταιρεία Ρ.Ρ. LEVENTIS την οποία αποτελούσαν οι αείμνηστοι αδελφοί Παρασκευάς, Δήμος και Χρήστος Λεβέντης και οι αείμνηστοι Α.Σ. Τράκας και Ιωάννης Σ. Πίσιος. Έστειλαν χρήματα, αγοράστηκε και το υπόλοιπο χωράφι, που το είχαμε ήδη καταπατήσει και έγινε η διαμόρφωση του χώρου. Τότε χρειάστηκε ένα κομμάτι ακόμη από το χωράφι του Μιχάλη Μελεχέ, ο οποίος το πρόσφερε δωρεάν. Αυτό το γήπεδο αγαπήθηκε από το χωριό γιατί από τότε έγιναν σε αυτό χιλιάδες προπονήσεις, ποδοσφαιρικές συναντήσεις, γυμναστικές επιδείξεις και άλλες εκδηλώσεις, και είναι μέχρι σήμερα το στολίδι για το χωριό μας.

Κώστας Ν. Χάρακας
Greenville S.C.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΡΥΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Αθλητικού Συλλόγου «ο Καρυάτης» που αποτελείται από τον Νίκο Αρβανίτη πρόεδρο, Αθ. Γιάνκουλα αντιπρόεδρο, Παρ. Αρδάμη ταμία, Θεοδ. Μεντή γραμματέα και Γεώργ. Διαμαντούρο ειδικό γραμματέα και από τα μέλη Ιω. Π. Κοψιάτη, Κωστ. Α. Παπασταύρου, Νικ. Π. Πανούση και Δήμο Π. Πρεκεξέ, είχαν την ωραία ιδέα να εκδόσουν ένα καλαίσθητο ημερολόγιο για το 1987 με έξι καλλιτεχνικές φωτογραφίες του χωριού. Το ημερολόγιο αυτό είναι αληθινό στολίδι για τα σπίτια, τα

γραφεία και τους τόπους δουλειάς όλων των Αραχοβιτών. Ας φροντίσουν να το προμηθευτούν όσοι δεν το αγόρασαν ακόμα. Εν τω μεταξύ ο Καρυάτης την τελευταία περίοδο έδωσε τους εξής αγώνες: — Στις 28-1-87 σε αγώνα με τις Αμύκλες έχασε 3-2. — Στις 8-2-87 η Πέλλα δεν προσήλθε στον αγώνα και κατοχυρώθηκε υπέρ του Καρυάτη 2-0. — Στις 11-2-87 σε αγώνα με το Δαφνί έχασε 4-1. — Στις 15-2-87 έπαιξε με Κροκέες και νίκησε 2-1.

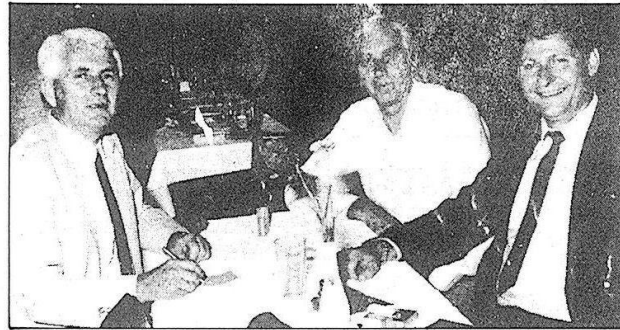
ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΑΘΗΝΑ

Όπως μας πληροφόρησε ο πρόεδρος κ. Ντίνος Κοψιάτης προχωρεί η ενοποίηση των Οινουντιικών Συματείων σε Ομοσπονδία. — Επίσης μας δήλωσε ότι σύντομα θα υπάρξει κάποια ευχάριστη έκπληξη από το Σύνδεσμο των Απανταχού Καρυατών.

ΣΥΔΝΕΥ — ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ο Σύλλογος Αραχοβιτών Αυστραλίας «ΑΙ ΚΑΡΥΑΙ» πραγματο-

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε ο χορός του Φιλανθρωπικού Συλλόγου Αραχοβιτών «ΑΙ ΚΑΡΥΑΙ» που έγινε στο Λίμνος Κλαμπ. Εδώ διασκεδάζει και η παρέα των κ.κ. Βουκίδη, Πούλου και Κολοβού.

ποίησε πανηγυρικό χορό το Σάββατο 20 Δεκ. 1986 στο Λημνιακό CLUB με μεγάλη επιτυχία. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου εκ μέρους των Αραχοβιτών του Σύνδνευ απευθύνει ευχές για το νέο έτος 1987 προς όλους τους συμπατριώτες για ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ με ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ.

ΣΙΚΑΓΟ

Ο Οργανισμός Αραχοβιτών Σικάγου θα πραγματοποιήσει τον ετήσιο αποκριάτικο χορό του την 1η Μαρτίου 1987. Το νέο διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού Αραχοβιτών αποτελείται από τον Παναγιώτη Κοψιάτη πρόεδρο, Γιάννη Βαστή αντιπρόεδρο, Αθηνά Βαστή γραμματέα, Χρήστο Σεϊμένη, Βασίλη Κ. Βουκίδη βοηθούς γραμματέας, Πάνο

Γιαννοπούλο ταμία και μέλη του Οργανισμού Σωτ. Βαστή, Ντίνα Δαλακούρα, Ελένη Τ. Μπουτσικάκη, Βούλα Κ. Κάκαρη, Καλλιόπη Δ. Σιαρρή και Γιώργο Π. Καστανά.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Στις 24 Ιανουαρίου 1987 έγινε ο ετήσιος χορός του Συνδέσμου στο ξενοδοχείο Holiday-Inn στην Αθήνα με συμμετοχή πολλών Αραχοβιτών και φίλων τους. Ο πρόεδρος

του Συνδέσμου κ. Κων/νος Κοψιάτης με την ωραία ομιλία του καλωσόρισε τους καλεσμένους και απηύθυνε χαιρετισμούς σε όλους τους Αραχοβίτες όπου κι αν βρίσκονται. Παραβρέθηκαν σαν επίσημοι καλεσμένοι ο τέως Πρόεδρος κ. Παν. Μαχαιράς, ο πρόεδρος του Συλλόγου των Λακεδαιμονίων κ. Λεονταρίτης, ο πρόεδρος του χωριού Νίκος Χριστόπουλος, ο πρόεδρος του Συλλόγου Βαρβακιτών κ. Πάνος Κοκκίνης, των Βρεσθιαντών κ. Γεώργιος Λούμος, του Συλλόγου Βασσαρά κ. Νίκος Μιχόπουλος και ο Πρόεδρος του Αθλητ. Συλλόγου «Καρυάτης» κ. Νίκος Αρβανίτης. Παραβρέθηκαν επίσης τα ξεδέρφια Θύμιος και Δήμος Διαματούρος, που είχαν έρθει από τον Καναδά και ο Νώντας Καστανάς από το Charlotte.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ CHARLOTTE S.C.

Στις 21 Δεκεμβρίου το γυναικείο τμήμα της Αδελφότητας Αραχοβιτών, είχαν την ευγένεια να με καλέσουν στην ετήσια συνεννόησή τους στο Charlotte.

Εκεί βρέθηκαν ανάμεσα σε πολλούς πατριώτες, οι οποίοι με τα γελαστά τους πρόσωπα και την ζεστή κομβέντα, μου έδωσαν την ευκαιρία να αντιληφθώ πόσο όμορφα έχει οργανωθεί η Αραχοβίτικη κοινότητα στο Charlotte. Παραβρέθηκαν η πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου κ. Ελένη Κουτσόγιωργα με τον άνδρα της Γιώργο, οι γραμματέες Τούλα Βουκίδου με τον Ανδρέα και Πίτσα Διαντζίκη με το Γιώργο. Επίσης τα μέλη του Συλλόγου Ποτούλα Βαστή με το Σωτήρη, Ντίνα Μαχαιρά με τον Πάνο, Πίτσα Καρύγιαννη με τον Κώστα και η Κική Καπερώνη με τον Νίκο.

Την Αραχοβίτικη συντροφιά συμπλήρωσαν με την παρουσία τους: Η Ντίνα και ο Τζιμης Καστανάς, η Ελένη και ο Θόδωρος Καρύγιαννης, η Έλλη και ο Θόδωρος Χάρακας, η Μαρία και ο Σταύρος Καρύγιαννης, η Χάϊω και ο Γιώργος Κοψιάτης, η Βάσω και ο Λευτέρης Μαχαιράς, η Πότα και ο Παρασκευάς Βαστής, η Λίτσα και ο Νίκος Παπαδόπουλος, η Τούλα και ο Παναγιώτης Φωτόπουλος, η Πότα και ο Παρασκευάς Μαχαιράς, η Βούλα και ο Πάνος Κοψιάτης και η Αθηνά Κονιδισιώτου. Μετά το χαιρετισμό της πρόεδρου και τις προποσίες άλλων πατριωτισμένων, όλοι μαζί ψάλλαμε Χριστουγεννιάτικους ύμνους και τραγούδια και η βραδιά έκλεισε με ευχές για τις γιορτές και το νέο χρόνο.

Δεν έγινε γλέντι, όπως άλλες χρονιές, γιατί θλιβερά γεγονότα ει-

χαν φέρει το πένθος σε πολλές οικογένειες του χωριού και η συγκέντρωση περιορίστηκε σε απλή συνέντευξη, γιατί όπως λέει το δημοτικό τραγούδι στη χαρά και στη λύπη πρέπει να συμμετέχουν και οι γύρω μας.

Χαρά πούν' η πολλή συριά τ' αδέφια, τα ξαδέφια. Χαρά να τάβρε χαιρόνται, λύπη και την περνούνε...

Όλοι ήπιαμε στην υγεία όλων των Αραχοβιτών, οι οποίοι, όπου κι αν βρίσκονται δίνουν τόσο έντονα τα σημάδια της παρουσίας τους με το κέφι, τη ζωντάνια και τη δημιουργικότητά τους.

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω με το σημείωμα αυτό το Σύλλογο Γυναικών του Charlotte, και να τους ευχηθώ να εκπληρώσουν πάντοτε τους σκοπούς του Συλλόγου τους και κυρίως υγεία, αγάπη και καλή συνεργασία σε όλους τους ταμείς.

Τους ευχαριστώ για την εξαιρετική υποδοχή που έκαναν στην εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» και τους υπόσχομαι ότι από τις στήλες της θα μοιραστούν να δημοσιεύουν προγράμματα, αποφάσεις και, τι άλλο νομίζουν ότι θα εξυπηρετεί την επικοινωνία του Συλλόγου τους με τους άλλους συμπατριώτες.

Ακόμη θα χαρώ να λαβαίνω άρθρα για δημοσίευση με ιστορίες και αναμνήσεις από τα δύσκολα χρόνια της μετανάστευσης, τότε που όλοι φεύγοντας άφησαν πίσω ένα κομμάτι από την καρδιά τους, αλλά πήραν κοντά τους την αγάπη του χωριού τους. Η αγάπη αυτή τους έκανε να μεταφέρουν στη νέα τους πατρίδα τα ήθη και έθιμα, τις συνηθειές, την αυθόρμητη συμμετοχή σε χαρές και λύπες, δηλ. την ψυχή της πατρίδας.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεξέ

ΤΟ ΤΣΟΥΝΙΖΕΙΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΖΕΙΝ

Προπολεμικά, κάποιος λόγιος καθηγητής του Γυμνασίου Αρρένων Σπάρτης είχε διατυπώσει ένα αρχαιοπρεπές ρητό με ονοματικά απαρέμιφτα: «Το Τσουνίζειν και Καδίζειν πέραν τω ποταμῷ Ευρώτα διαβαίνουσι γράμματα ου μανθάνουσι».

Πραγματικά τα δύο αυτά μικρά αλλά πλούσια καμποχώρια, μέσα στην εύφορη κοιλάδα του Ευρώτα και σε απόσταση 3-4 χιλιομέτρων από τη Σπάρτη δεν είχαν ανάλογους μαθητές στα δύο γυμνάσια της πρωτεύουσας.

Για τα περισσότερα παιδιά τα μαθητικά τους χρόνια έφθαναν το Δημοτικό σχολείο και συχνά όχι μέχρι την ΣΤ τάξη.

Ελάχιστοι πήγαιναν στο γυμνάσιο που συνήθως το εγκατέλειπαν μετά τις πρώτες τάξεις. Αντίθετα παιδιά ορεινών χωριών, με χιλίες δυο στερήσεις, μακριά από το σπίτι τους, όχι μόνο τελείωναν το γυμνάσιο αλλά συνέχιζαν με σπουδές στο Πανεπιστήμιο. Εξαιρεση αποτέλεσαν ο καθηγητής Πάνος Παπαδημήτρης, ο μηχανικός Γιώργος Βομβορής, ο δάσκαλος Παρασκευάς Κουτσούμπης, η ο'ντιαντρες Ελένη Τσαγκαρούλη και ο αδελφός της, ο Κώστας Κομνηνός κ.ά.

Μετά όμως τον πόλεμο οι τουνήκες άλλαξαν. Από το Τσουνι και

λουθοῦσε με αγάπη όλα «τα Κλαδιωτάκια και Τσουνιωτάκια» και ήταν για όλους τους μαθητές και μαθήτριες «ο μπάμπια Πάνος».

Έτσι παρ' όλα τα μαύρα χρόνια της γερμανικής κατοχής και του εμφυλίου, δεκάδες αγόρια και κορίτσια ξεκίνησαν κάθε πρωί για τη Σπάρτη με τα πόδια. Δρόμος 3-4 χιλιόμετρα το πρωί και άλλα τόσα το μεσημέρι. Συγκοινωνία δεν υπήρχε μέχρι το 1953.

Τι ξεκίνημα ήταν αυτό; Η δημοσιά γέμιζε νεολαία.

Τα αγόρια στις πρώτες τάξεις του γυμνασίου φορούσαν κοντά παντελόνια και αργότερα μακριά. Στο κεφάλι απαραίτητο το ηλίκιο με την κουκουβάγια μπροστά.

Τα μαλλιά έπρεπε να είναι κουρεμένα με την ψιλή μηχανή, σύμφωνα με την επιθυμία του γυμνασιάρχη Στράτη Σούπου, για να μη «γαμπρίζουν».

Οι μαθήτριες του γυμνασίου Θηλέων Σπάρτης έπρεπε να φοράνε μαύρες ποδιές με άσπρο γιακά και τα μαλλιά, σύμφωνα με τη διαταγή του άλλου γυμνασιάρχη Παν. Σαρρή ή «πεθερού», έπρεπε να είναι πλεγμένα σε δύο μακριές κοτσίδες, δεμένες μαζί πίσω στην πλάτη με μια άσπρη κορδέλλα «τόσο πλατιά που να φαίνεται μέχρι τη Σελασία», όπως έλεγε

Τα σχολεία Κλαδά και Κοκκινόραχης (Τσουνι) μετά την δοξολογία της 25ης Μαρτίου 1947, με τους αειμνηστούς δασκάλους Παν. Κυριαζή και Γεώργιο Γκλέκα.

Κλαδά αγόρια και κορίτσια έδιναν σχεδόν όλα εξετάσεις στα γυμνάσια και πάρα πολλοί μπήκαν σε ανώτερες και ανώτατες σχολές όπως ο Γιώργος και Νίκη Κουτσούμπη, Χρήστος Γρηγόριος, Γιώργος Γιάνναρης, Παναγιώτης Παπαδημήτρης, Γιάννης και Δημος Σουρλής, Γιάννης Βαλόσης, Αμαλία Κουμανταράκη, Χρήστος και Βούλα Νιάρχου, Δήμος και Χριστίνα Παπαδημήτρη, Σπύρος, Γιώργος και Αλεξάνδρα Παπαδογιάννη, Γιώργος και Μαρία Κουμανταράκη, Γιώργος Ζάχος.

Σπουδαίο ρόλο στη μόρφωση των παιδιών των δύο αυτών χωριών έπαιξαν οι δάσκαλοι που υπηρέτησαν για αρκετά χρόνια στα δύο χωριά.

Στον Κλαδά υπηρέτησαν ο Κουτσούμπης και ο Αραχωβίτης Πάνος Κυριαζής. Στο Τσουνι υπηρέτησε ο Γεώργιος Γκλέκας από το 1939 μέχρι το 1958. Σωστοί δάσκαλοι, καλοί οικογενειάρχες, συμβούλευαν τους γονείς να μη κρατάνε τα παιδιά τους στα χωράφια αλλά να τα στέλνουν στο γυμνάσιο. Ιδιαίτερα για τα κορίτσια, τους έλεγαν να μη τα ξεχωρίζουν από τα αγόρια στη μόρφωσή τους.

Ακόμη πρέπει να αναφερθεί το όνομα του Αραχωβίτη καθηγητή της Φυσικής Πάνου Ματάλα, ο οποίος ήταν καλός σύμβουλος και παρακο-

συχνά μετά την πρωινή προσευχή. Βλέπετε οι δύο «μυμνασιάρχεις», είχαν τα γούστα τους για την κόμη τους και πίστευαν με φανατισμό ότι: αν το εξωτερικό του κεφαλιού μας ήταν όπως αρμόζει σε καλούς μαθητές, θα διορθωνόταν και θα πρόκοβε και το εσωτερικό τους.

Πραγματικά όμως πρόκοβε γιατί μετά τον πόλεμο ανακαλύψαμε αιγά αιγά την αξία της μόρφωσης και με μεγάλο φιλότιμο και επιμέλεια (ιδιαιτέρτα τα κορίτσια) διακρινόμεστε μέσα στις τάξεις.

Έτσι ένας φιλόλογος καθηγητής του γυμνασίου Θηλέων ο Θανάσης Λιμπέρδος είπε μια μέρα στην «ογδόη» όπου φοιτούσαν από το Τσουνι και Κλαδά πολλές καλές μαθήτριες: Τασία Βαμβίλη, Αθηνά Γκλέκα, Σοφία Κουμανταράκη, Ειρήνη Σπουδαία και Πότα Χρηστάκου.

«Το Τσουνίζειν και Κλαδίζειν πέρα από το ποτάμι διαβαίνει γράμματα πολλά μαθαίνει».

Έτσι ανασκευάστηκε ένα νωμικό και μια αντίληψη που είχε κολλήσει σωστή ρεταϊνιά για τις μαθησιακές επιδόσεις των μαθητών των δύο αυτών χωριών, που οι κάτοικοι τους ήταν κυρίως Βαμβακίτες, Μεγαλοβρυσιώτες και Αγιοπετρίτες.

Α.Γ.Π.

ΑΡΑΧΟΒΙΤΟΠΟΥΛΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ ΑΦΗΓΗΣΗ: ΝΙΚΟΛΑ ΚΕΡΧΟΥΛΑ

Το έτος 1920 η Κοινότητα της Βαμβακούς για να συγκεντρώσει μαθητές για το Σχολαρχείο της, ειδοποίησε τους Αραχωβίτες, ότι τα παιδιά τους, αν φοιτήσουν στο Σχολαρχείο της θα έχουν δωρεάν κατοικία και βιβλία.

Αυτό γινόταν για να κρατηθεί το Σχολαρχείο εκεί και να μην απορροφηθεί από το Σχολαρχείο Βρεσθένων.

Εκείνη τη χρονιά γραφτήκαμε στο Σχολαρχείο δώδεκα μαθητές από την Αράχοβα: ο Νικόλαος Γ. Κερχουλάς, ο Οδυσσεύς Καπερώνης, ο Γιάννης Αγγλέξης, ο Γιάννης Κοραμβάκης, ο Παναγιώτης Παναζόπουλος, ο Κώστας Μένταυλος, ο Θόδωρος Λεβεντάκης, ο Δημήτρης Καπονικολός, ο Γεώργιος Κερχουλάς, ο Στράτης Κωσταλάς, ο Παντελής Ντάρμος και ο Κερχουλάς Γιώργιος του Κυριάκου.

Την εποχή της μαθησής μας είχαμε δύο καθηγητές του Διευθυντή αειμνηστο Μυλωνά, που ήταν και Αρχιμανδρίτης απόφοιτος της ιερατικής σχολής και το Δημήτριο Σταθόπουλο. Καλοί δάσκαλοι που αγαπάγανε και προσέχανε όλα τα χωριότοπυλα.

Κάθε Δευτέρα πρωί αχάραγα, συγκεντρωνόμαστε στην πλατεία της Ράχης και ξεκινάγαμε όλα μαζί παρέα. Καθένας μας κρατάγε από ένα σακκούλι, όπου μέσα είχαμε από ένα καρβέλι ψωμί και άλλα φαγώσιμα για να περάσουμε τη βδομάδα.

Περπατάγαμε μέσα στο σκοτάδι και γύρω μας βλέπαμε φαντάσματα και σκιές, μέχρι να ξεμερσίσει και να φωτίσει.

Μια Δευτέρα, σαν φτάσαμε στη βρύση του Κομισιάτη, ακούσαμε μπροστά μας, μέσα στο πρωινό σκοτάδι ένα βήχα δυνατό και αμέσως είδαμε μια φιγούρα ψιλή και σκιαχτερή. — Ο Γιώργος από τη Βέροια, φώναζε εγώ τραγαμένος και τόβαλα στα πόδια, νομίζοντας ότι είδα μπροστά μου τον τρελογιώργη από τα Βέρροια. Οι δύο συμμαθητές μου που πήγαίναμε παρέα, ο Γιάννης Αγγλέξης και ο Οδυσσεύς Καπερώνης, με ακολούθησαν τραγαμένοι και σε λίγο βρεθήκαμε λαχανιασμένοι στα σπίτια μας.

Τα καρβέλια είχανε κυλήσει στις κατηφόρες μαζί με τους κεφτέδες, τα αβγά, το τυρί και ό,τι

μευε για αποθήκη ξύλων, για τις σόμπες που άναβαν ολόκληρο το χειμώνα και για να κλείνουν οι δάσκαλοι τους τεμπέληδες μαθητές, σαν έρχονταν αδιάβαστοι, τη μισή ή και ολόκληρη την ημέρα, για τιμωρία.

Τούτη η ενέργεια όχι μόνο επιπρεπόταν αλλά και τύχαινε μεγάλης υπόληψης από δασκάλους και γονείς, γιατί ήταν ο αποτελεσματικότερος τρόπος να μαθαίνουν τα παιδιά γράμματα και είχε καθιερωθεί με τη λέξη «κατώγα».

Στην κατώγα λοιπόν αυτή είχαν κλειστεί κατά καιρούς όλα τα μαθητοῦδια του χωριού, από τα πιο μικρά ως τα πιο μεγάλα και προπαντός μπαίναν νηστεία αυτά που πήγαιναν στις τελευταίες τάξεις του σχολείου, στην Πέμπτη και Έκτη, που οι πολλοί από τους μαθητές αυτούς είχαν μείνει δυο και τρεις χρονιές στην ίδια τάξη. Από την τιμωρία αυτή δεν ήτανε άλλη πιο φοβερή, γιατί εκτός από την πείνα που σε «θέρριζε», το αδιαπέραστο σκοτάδι δημιουργούσε φόβο απερίγραπτο μια και έδινε την εντύπωση τάφου, απ' όπου μπορούσαν να ξεπηδήσουν κάθε στιγμή μπαμπούλες, φαντάσματα και βρυκόλακες για να σε καταπιούν»....

Αυτή ήταν η φοβερή «κατώ-

γα». Και αναρωτιέται κανείς: Γιατί άραγε οι τιμωρημένοι μαθητές εκτός από τη στενοχώρια τους για την τιμωρία, είχαν να αντιμετωπίσουν και την κοροϊδεία των συμμαθητών τους; Και οι άλλοι, οι τυχεροί, που γλίτωσαν σήμερα, αλλά που η απειλή της «νηστείας» κρεμόταν κάθε ημέρα πάνω από τα κεφάλια τους, γιατί κοροϊδεύαν τους τιμωρημένους;

Η απάντηση δεν είναι εύκολη, ούτε απλή. Η παιδική ψυχή κρύβει μέσα της απροσδιόριστες δυνάμεις φυσικές και επικήτες.

Είναι σκληρή και εγωκεντρική η φύση των παιδιών για ν' αντέξουν στις δυσκολίες της προσαρμογής τους. Είναι όμως ευαίσθητη και ευάλωτη σε πολλούς τραυματισμούς, που δημιουργεί το περιβάλλον.

Όλες οι εποχές, στο μέτρο των δυνάμεών τους, «μελέτησαν» την παιδική φύση και έδωσαν τα παιδαγωγικά συστήματα που θεώρησαν σωστά. Σήμερα ευτυχώς έχουμε αναθεωρήσει εντελώς τα σκληρά παιδαγωγικά μέτρα τόσο, που το ξύλο και η νηστεία έχουν πια περάσει στο χώρο των αναμνήσεων και αποτελούν «εικόνες από το παρελθόν».

Α.Γ.Π.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ

του αιδ. Γεωργίου Μπλάθρα

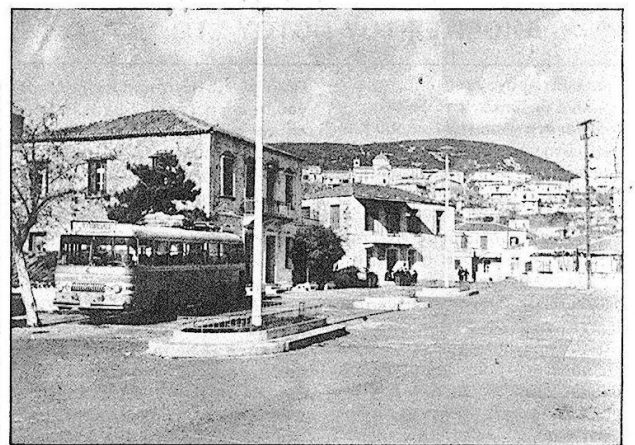
Συνέχεια από το προηγούμενο

Ο αειμνηστος Αθανάσιος Ματάλας πίστευε, όπως ο ίδιος διαθήκη του, ότι «το κράτος, προς τελειότεραν και πιστήν διοικήσιν του, έχει ανάγκη ανδρών, οίτινες, δέον να διαπασθούν ου μόνον διανοητικώς, αλλά και ψυχικώς, να μορφωθούν μετά χαρακτήρος ηθικού, διότι εκεί ένθα υπάρχουν τοιούτοι, πεπροικισμένοι βεβαίως εκ φυσικών αισθημάτων, και αι κοινοτικά υποθέσεις διεξάγονται επιτυχώς και το κράτος επομένως διοικείται καλώς και προάγεται».

Στα 60 χρόνια που λειτουργεί το Καθίδρυμα, πρόσφερε στον τόπο αυτό και στις γύρω κοινότητες γόνιμες υπηρεσίες, γιατί βοήθησε οικονομικά πολλούς νέους από τη φτωχή περιοχή του Οινούντος να μάθουν γράμματα και να σταδιοδρομήσουν λαμπρά μέσα στην κοινωνία. Και σήμερα που το Καθίδρυμα είναι σε θέση να έχει υποτρόφους στους Δήμους Οινούντος, Σελλασίας, Παραποταμίων, Θεραπνών και Γερονθρών, συντηρεί και ενισχύει στις σπουδές των 80 μαθητές Μέσης Εκπαίδευσης και 30 φοιτητές Ανωτάτων και Ανωτέρων Σχολών. Γι' αυτό ακριβώς το όνομα Αθανασίου Ματάλα μπορεί επάξια να τοποθετηθεί κοντά στα ονόματα των μεγάλων εθνικών ευεργετών, γιατί και αυτός όπως και εκείνοι «διήλθον ευεργετούντες» και εξεπλήρωσαν με το πνεύμα της αγάπης προς τον πλησίον το νομοθετημένο με το Ευαγγέλιο χρέος των αληθινών χριστιανών. Τούτο το χρέος του πραγματικού χριστιανού και του γνήσιου πολίτη εξεπλήρωσε ο' όλη του τη ζωή ο φτωχός γόνος των Καρυών, όταν από την πρώτη νιότη του ξεχώριζε για την ερ-

γατικότητα του, τη φιλομάθειά του, τη φιλοπατρία του και την αποφασιστικότητα του να φτάσει ψηλά, όχι για να προβληθεί ο ίδιος, αλλά για να σκορπίσει στους άλλους τη χαρά. Κατόρθωσε με τη φιλεργία του και με τη λιτή ζωή του να δημιουργήσει μια τεράστια περιουσία, όχι μόνο για να ζει μέσα στη χλιδή ο ίδιος, αλλά για να γίνει στο μέλλον συνεργός στην ορθή παιδεία, στην αγωγή, στη γνώση της αλήθειας, στη συγκρότηση υψηλού ήθους και στη στήριξη της πίστης όλων εκείνων που θα γενούνταν άμεσα ή έμμεσα τους καρπούς της γενναιοδωρίας του. Γι' αυτό μέσα από τους νέους διαλέγει για υπότροφους, σύμφωνα με τη διαθήκη του, εκείνους που έχουν τη σφραγίδα της θείας δωρεάς και το ανώτερο ήθος, γιατί σ' αυτούς διακρίνει και τη δύναμη και τη θέληση ν' αγωνιστούν για τις μεγάλες πνευματικές κατακτήσεις, και θα ωφελήσουν με τη συγκροτημένη τους προσωπικότητα το σύνολο. Μέσα στη σκέψη του μεγάλου ευεργέτη είχε εδραιωθεί η ιδέα ότι η Παιδεία είναι εκείνη που θα ανεβάσει τη στάθμη της ζωής και θα αξιοποιήσει κάθε ανθρώπινη ικανότητα, που θα χρησιμοποιείται ευεργετικά και θα αποδίδει τους πλούσιους καρπούς της στην κοινωνία. Παιδεία, λοιπόν, ο μεγάλος πόθος του Αθανασίου Ματάλα, που σημαίνει: πρώτα - πρώτα αγάπη στα νιάτα, που μοχθούν και ιδρώνουν για να γευτούν τους καρπούς της μόρφωσης και ταυτόχρονα ονειρεύονται λαμπρό το αύριο το δικό τους και της πατρίδας, γιατί μέσα σε μια ευτυχισμένη πατρίδα έχει νόημα και η αξία η δική τους προκοπή.

Συνεχίζεται

Κάτω πλατεία «ράχη»

ΣΧΟΛΕΣ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ ΟΑΕΔ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ

Με μεγάλο ενδιαφέρον ο Λακωνικός Λαός περιμένει την απόφαση του ΟΑΕΔ για ίδρυση σχολών μαθησίας στο νομό μας.

Ο νέος Νομάρχης ας το φροντίσει.

ΚΑΘΑΡΟ ΒΟΥΤΙΑΝΙΤΙΚΟ ΚΡΑΣΙ

Στους Βουτιάνους σώζεται μέχρι σήμερα μια πολύ παλιά επιγραφή στο οινόπυλαιο του Πάνου Τζανέτου με την παράξενη διατύπωση: «Πωλείται οίνος καθαρός δέκα τα εκατό».

Αγαπητοί αναγνώστες

Μη καταστρέψετε την εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» Φυλάξτε την για τα παιδιά σας και τα εγγόνια σας. Σίγα σίγα μέσα στις σελίδες της θα αποθησαυριθεί όλη η πλούσια παράδοση της περιοχής. Γεγονότα και εισησεις που σήμερα τσιως σας φαίνονται ασήμαντα, με το πέρασμα του χρόνου γίνονται πολύτιμες πληροφορίες και αποκτούν ιστορική αξία.

Αν τυχόν δεν έχετε το δικό β' φύλλο μη διστάσετε να το ζητήσετε. Θα σας το στείλω με ευχαρίστως.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΜΑΝΤΕΜΑΤΑ ΓΑΜΟΥ

Ο πατέρας μου, Γεώργιος Γκλέκας, είχε καταγράψει στο Γεωργίτσι το 1928, από την α-ξέχαστη κουμπάρα μας Όλγα Ιωάν. Γκλέκα, διάφορους τρό-πους, με τους οποίους μάν-τευαν οι νέοι και νέες ποίος ή ποιά θα είναι της τύχης τους για γάμο.

Τα ίδια ή παρόμοια μαντέμα-τα φαίνεται ότι πίστευαν και με-ταχειρίζονταν και στα χωριά του Πάρνωνα.

Στους Βουτιάνους, από διη-γήσεις της μακαρίτισσας Κατε-ρίνας Ξηντάρα και από Βαμβακι-τες και Αγιοπετρίτες που παρα-χειμαζαν στο Τσοούνι Σπάρτης, διαπίστωσε ότι μεταχειρίζονταν τα ίδια μαντέματα με μικρές πα-ραλλαγές.

Τα χρόνια όμως περνάνε και ο πόλεμος και οι άλλες φοβερές εμπειρίες του 20ου αιώνα, μαζί με τη μόρφωση του λαού έχουν κάνει πίστη στον άνθρωπο ότι ο ίδιος είναι δημιουργός της «τύ-χης» του.

Παρ' όλα αυτά, όμως και ση-μερα, για γούστο, οι κοπέλες, τα ίδια ακριβώς κάνουν, για να δουν αν τα όνειρα της νύκτας ε-παληθεύουν τις επιθυμίες της η-μέρας.

Στην Αράχοβα, όταν διάβασα τα Γεωργιτσάνικα μαντέματα σε μια γειτόνισσα, μου είπε χαρα-κτηριστικά: «αχ παιδάκι μου, τα ίδια κάναμε εμείς, τα ίδια και οι θυγατέρες μου τα ίδια κάνουν τώρα και οι εγγόνες μου». Κου-βέντα χαρακτηριστική, που δεί-χνει πόσο απαλά-απαλά με τις διηγήσεις της γιαγιάς ή μία γενιά επιδρά στη διαμόρφωση της άλ-λης.

Ας δούμε όμως πώς φανερω-νόταν ο άνδρας στη φαντασία της κοπέλας, που ανησυχούσε, αφού δεν ήξερε, ποιος ήταν της τύχης της για να γίνει άνδρας της.

1) Αρμυροκουλούρα.

Την παραμονή των Αγίων Θεοδώρων οι κοπέλες ζύμωναν την αρμυροκουλούρα.

Έπαιρναν λίγο αλεύρι το ζύ-μωναν με μπόλικο αλάτι, το έ-πλαθαν κουλούρα και την έψη-ναν στα πυρωμένα τούβλα του

τζακιού, αφού παραμέριζαν την ανθρακιά.

Μετά το φαγητό η κοπέλα που ήθελε να ιδεί ποιόν θα πά-ρει, έκανε το σταυρό της κι έ-τρωγε την κουλούρα λέγοντας «όποιος είναι της τύχης μου να έρθει να μου δώσει το νερό». Τη νύκτα συνήθως, καθώς ξυ-πνούσε από τη δίψα, θυμόταν κάποιον όνειρο που είχε ιδεί και πίστευε ότι ο άνδρας που είδε στο όνειρό της θα γινόταν άν-δρας της.

2) Σιτάρι από το Ψυχοσάβ-βατο

Των Αγίων Θεοδώρων που είναι μεγάλο Ψυχοσάββατο ό-λες οι νοικοκυρές φτιάχνουν κόλυβα για τις ψυχές των πεθα-μένων.

Η κοπέλα, που ήθελε να ιδεί ποιόν θα παντρευτεί, έπαιρνε σι-τάρι από τρεις Γιαννούδες, δηλ. από γυναίκες που έχουν άνδρα Γιάννη και που έπρεπε να είναι πρωτοστέφανες. Αυτό πήγαινε και το έσπερνε γύρω από μια ρι-ζιμιά πέτρα λέγοντας: «όποιος είναι της τύχης μου νάρθει να θερίσουμε». Το βράδυ ονειρευ-όταν το θεριστή της.

3) Κουφέτα από το δίσκο με τα στέφανα. Όταν γινόταν στεφάνωμα στην εκκλησία οι α-νύπαντρες κοπέλες καθώς πή-γαιναν να ασπαστούν τα στέ-φανα, έπαιρναν ένα κουφέτο α-πό το έ-σκο και το βράδυ το έ-βαζαν κάτω από το μαξιλάρι για να ονειρευτούν τον άνδρα που θα πάρουνε.

Μάλιστα μερικοί παπάδες έ-διναν μόνοι τους ένα κουφέτο σε κάθε ανύπαντρο κορίτσι. «Ε-τσι έκανε και ο αείμνηστος παπά-Χούπης από την Βαμβα-κού, στο Τσοούνι Σπάρτης, που με το καλοσυνάτο γέλιο του έ-δινε μαζί με το κουφέτο την ευ-χή «καλά όνειρα, καλή τύχη κο-ρίτσι μου».

4) Τα μακαρόνια της απο-κριάς

Την τυρινή αποκρία το βρά-δυ οι κοπέλες από την πρώτη πηρουσιά, έκρυβαν ένα μακαρό-νι. Το έβαζαν κρυφά στο μαξι-λάρι τους και έλεγαν: «όποιος είναι της τύχης μου νάρθει να φάμε μαζί το μακαρόνι».

Όποιον ονειρεύονταν τη νύ-κτα αυτός θα ήταν ο άνδρας της.

A.Γ.Π.

ΑΡΑΧΟΒΙΤΕΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ

Πολλοί Αραχοβίτες από τη Ν. Καρολίνα βρέθηκαν στο Σικάγο, κα-λεσμένοι στο γάμο του Σπύρου Κο-νιδιτσιώτη, που παντρεύτηκε την Ε-λένη Λαϊνή στο Σικάγο, στις 30-11-86.

Την Δευτέρα 1-12-1986 ο Κώ-στας Δ. Κουτσόγιωργας είχε την υραία ιδέα να καλέσει στο μαγαζί του «Ελληνικά Νησιά» πολλούς πα-τριώτες σε μια όμορφη Αραχοβίτικη συνάντηση.

Ήταν πραγματικά μια ζεστή βρα-διά, παρά το τσουχτερό κρύο του Σικάγο, γιατί τις καρδιές μας ζέ-στανε η φιλική κουβέντα, τα α-στεία, οι αναμνήσεις του χωριού και όλα όσα συνθέτουν την Αραχοβί-τη φιλοξενία.

Εκείνη τη Δευτέρα η Αμαλία και ο Κώστας Κουτσόγιωργας μας χά-ρισαν μια πραγματικά αξέχαστη βραδιά.

Παραβρέθηκαν ο ιερέας κ. Χρή-στος Κερκουλάς, η Τούλα και ο Μάκης Μελεξές, η Φωτεινή και ο Κώστας Χάρακας, η Αθηνά και ο

Γιάννης Κονιδιτσιώτης, η Μαρι-γούλα και ο Γάκης Σιάχος, η Βού-λα και ο Πάνος Κωσιαιώτης με το γιό τους Ντίνο, η Γεωργία Συνοδι-νού - Πιστόλη, Λουίζα και Μιχά-λης Κερκουλάς με τις 2 κόρες τους, η κ. Χαρμοβίτη (γ. Κερκου-λά) με τις κόρες της, οι δύο κόρες της Αθηνάς και Θόδωρου Κερκου-λά.

Από τους Αραχοβίτες του Σικά-γο παραβρέθηκαν: ο γιατρός Δή-μος και Καλλιόπη Πρεκεζέ με τα παιδιά τους, η Νίκη και ο Σωτήρης Βαστής, η Ντίνα και ο Χρήστος Δαλακούρας, η Ελένη και ο Πάνος Γιαννούπουλος, ο Γιώργος Βουκι-δης με τη γυναίκα του, η Πανα-γιώτα Πανούση, η Βαρβάρα Φω-τοπούλου, ο Βασίλης Φωτ. Χάρα-κας, ο Γιάννης Ν. Χριστόπουλος, ο Παρασκευάς Α. Ντούβλης, οι δύο κόρες της Ντίνας Γεωργακο-πούλου (γ. Κωσιαιώτη).

Από την Ελλάδα η Αννίτα και ο Βασίλης Πρεκεζές και ο Χρήστος Ανδ. Ντούβλης.

A.Γ.Π.

ΤΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΗΜΕΝΩΝ

Έρχες για τον καινούργιο χρόνο και χαιρετίσματα σε όλους τους πατριώτες στέλνει ο Νίκος Αρδάμης από το Παρίσι. Χαιρε-τά να βλέπε όσους πατριώτες περνάνε από εκεί. Το τηλέφωνό του είναι 46802899.

Έστις χαιρετισμούς και ευχές για ευτυχισμένο 1987 στέλ-νουν με τη εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» σε όλους τους συμπατριώτες, φίλους και βρισκόνται, η Μαρία και ο Βασίλης Θ. Κυριαζής, με ο οποίος και καθώς και η Ιωάννα και ο Θόδωρος Παν. Κυρια-ζής με τα παιδιά τους από το Racine Wis.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΑΧΟΒΙΤΗ Κ. ΠΑΝΟ ΧΑΡΑΚΑ

Την Κυριακή 16 Νοεμβρίου 1986 η Ελληνική Κοινότητα του Greenville S.C. έκανε μεγά-λη συγκέντρωση των μελών της για να γιορτάσουν τα 50 χρόνια συμμετοχής και συνε-χούς προσφοράς υπηρεσιών προς την Κοινότητα του κ. Πά-νου Χάρακα.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Μάκης Μερεχές πρόσφερε στον τιμώμενο αναμνηστική πλακέτα.

Ο επίσκοπος της Ορθόδοξης Εκκλησίας Αμερικής κ. Ιωάννης και άλλοι ομιλητές παρουσια-σαν τη ζωή και τις δραστηριότη-τές του.

— Ο κ. Πάνος Χάρακας από το 1936 ψηφίζεται συνεχώς μέλος του Συμβουλίου και κατά διαστήματα πρόεδρος και τα-μίας. Το 1982 η Κοινότητα τον ετίμησε σαν «Ισόβιο Μέλος του Συμβουλίου».

— Πιστός υπηρέτης της εκ-κλησίας, ψάλτης και επίτροπος δεν έλειψε ποτέ από καμία θρη-σκευτική και πατριωτική γιορτή, πάντοτε πρώτος στο τραγούδι και στο χορό, σαν γνήσιος Αρα-χοβίτης.

— Άνθρωπος τίμιος, ευγενι-κός, πρόθυμος να προσφέρει τη βοήθεια του, εξυπηρετούσε ό-λους τους συμπατριώτες, συγ-γενείς και φίλους, συμμετέχον-τας σε αμέτρητους γάμους και βαφτίσια σαν μάγειρας, σαν ορ-γανοποιό, τραγουδιστής και χορευτής.

Παντρεμένος από το 1936 με τη Χριστίνα είναι παράδειγμα καλού συντρόφου και καλού ο-ικογενειάρχη.

Η Δ/ντρια του Ελληνικού σχολείου της Κοινότητας κ. Α-θηνά Κονιδιτσιώτη πρόσφερε στον κ. Π. Χάρακα χρυσή πέν-να, διότι επί σειρά ετών υπο-γράφει τα ενδεικτικά των μαθη-τών, με την ευχή να τα υπογρά-ψει για πολλά χρόνια ακόμη.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Στο Γενικό Νοσοκομείο Σπάρ-της, άρχισε να λειτουργεί ειδική μονάδα για την αφαίρεση των λίθων της κύστης χωρίς χειρουργική τομή, αλλά με τη χρήση των υπερήχων. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στα εξωτερικά Ια-τρεία του Νοσοκομείου κάθε Τρίτη και Πέμπτη από ώρα 9.30-13.00 και Δευτέρα και Πέμπτη από ώρα 17.00-20.00 στο τηλ. 28 118.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕ-ΡΩΣΗ

Από το τμήμα Διοίκησης της Νομαρχίας Λακωνίας ανακοινώ-νεται ότι σύμφωνα με τις δ/ξεις της Εκλογικής Νομοθεσίας απέ-κτησαν το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση εγγραφής τους στους εκλογικούς καταλόγους των Δήμων και Κοινοτήτων της Χώρας όσοι συμπλήρωσαν το 18ο έτος της ηλικίας τους, Έλ-ληνες και Ελληνίδες πολίτες, ό-σοι δηλαδή γεννήθηκαν στη διάρκεια του έτους 1969.

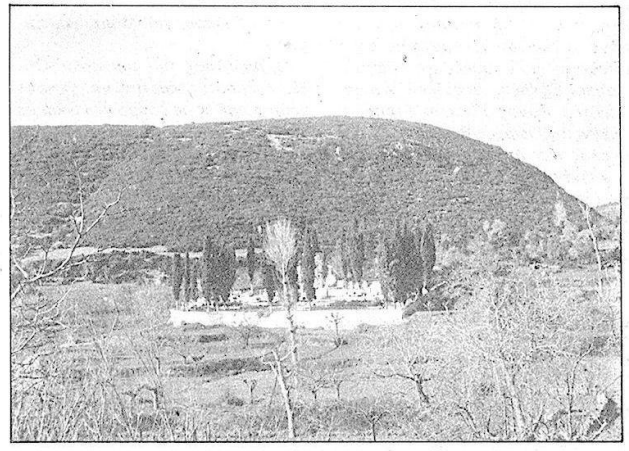
Επίσης ανακοινώνεται ότι η προθεσμία της ετήσιας αναθεώ-ρησης των εκλογικών καταλό-γων λήγει στις 31 Μαρτίου 1987.

Οι σχετικές αιτήσεις των εν-διαφερομένων, για την εγγρα-φή, τη μεταγραφή και τη διόρ-θωση στοιχείων, στους εκλογι-κούς καταλόγους πρέπει να συνταχθούν σε ειδικά έντυπα και να υποβληθούν απαραίτη-τως μέχρι την 31 Μαρτίου 1987 στο Γραφείο Εκλογικών Καταλόγων της Νομαρχίας ή τους οικείους Δήμους και Κοι-νότητες.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο τσοπάνος και ο χάρος

Τσοπάνης ερροβόλησε, από ψηλή ραχούλα, είχε το φέσι του στραβά, και τον στερέπ του δίπλα, και το γελέκι ανάρριχτο, στην πλάτη του ριγμένο. Ο χάρος τον απάντησε, στέκει και τον ρωτάει: — Τσοπάνη, πούθεν έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις; — Τσοπάνη, μ' έστειλε ο θεός, να πάρω την ψυχή σου. — Δίχως ιατένεια και αρρωσιά, ψυχή δεν παραίνω, μον έβγα να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι, κι αν με νικήσεις Χάροντα, θα πάρεις την ψυχή μου. Πηδάει ο χάρος τρεις φορές και πάει σαράντα ακνάρια, πηδάει κι ο παλιό τσοπάνος, και πάει σαράντα πέντε. Απ' τα μαλλιά τον άρπαξε, και χάμου τονε βάζει. Άψε με, χάρο, απ' τα μαλλιά και πιάσεμ' απ' το χέρι τ' έχω δυο λόγια να σου πω, τρία να σου μιλήσω: Έχω τα πρόβατα άκουρα, και το τυρί στο ζυγι, τ' έχω γυναίκα κι είναι νια, και χήρα δεν της πάει, τ' έχω παιδιά κι είναι μικρά, κι αρφάνεια δεν τους μοιάζει. Τα πρόβατα κουρεύονται, και το τυρί ζυγιάται, και τ' αρφανά πορεύονται, κι οι χήρες κονομιούνται.

ΠΑΡΝΩΝΑΣ: ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Συνέχεια από την σελίδα 1

Η περφηάνεια, ωστόσο, των Καρυών είναι οι έξι ευσταλείς, ευθυτενείς και αιθέριες Κόρες, που υποβασιάζουν σήμερα το θριγγό του μικρού εξώστη, στη νότια πλευρά του Ερεχθείου, στο λόφο της Ακρόπολης των Αθηνών, προς Βορρά του Παρθενώνα: είναι οι Καρυάτιδες. Οι κόρες, που λάβαιναν μέρος στους λατρευτικούς χορούς, οι οποίοι εκτελούνταν κατά την ε-τήσια γιορτή, στο προς τιμήν της Αρτέμιδος ιερό, που υπήρχε στις Καρυές. Γι' αυτό ομιλεί, άλ-λωστε, και ο Πausανίας. Καρυάτια ονομάζονταν οι εκδη-λώσεις αυτές του 7ου αιώνα, ε-νώ, κατ' άλλες πηγές, λέγον-ταν επίσης Καρύα και Καρυάτις. Κατά τον Στέφανο Βυζάντιο δε, οι έριες της Αρτέμιδος εκα-λούντο Καρυάτιδες μέλισσες. Κατά τον Πολυδεύκη, και οι χο-ρευτίριες των Καρυατίων ονο-μάζονταν επίσης Καρυάτιδες και ο χορός Καρυάτις, ενώ υ-πήρχε και ειδικός ρηματικός ό-ρος, το Καρυατίζειν, αναφερό-μενος αποκλειστικά στον εκτε-λούμενο και διδασκόμενο μό-νον στις Καρυές είδος όρχησης.

Κατά την εποίκηση των Σλά-βων Εξερτών, οι οποίοι εγκατα-στάθηκαν στην περιοχή του Πάρνωνα, φαίνεται ότι ξανακτί-σθηκε η αρχαία κώμη των Καρυ-ών, που, στο μεταξύ, είχε ερη-μωθεί από λοιμό. Οι νέοι κάτοι-κο, έκληκτοι από τη θαυμάσια τοποθεσία της κώμης, από τα πολλά τρεχούμενα νερά, αλλά και από τις άφθονες και μεγάλες καρυδιές, άλλαξαν το πρώτο ό-νομα Καρυαί μ' ένα άλλο, που δεν ήταν παρά η απλή μετά-φραση του αρχικού στη γλώσ-

σα των Σλάβων. Την ονόμασαν Αράχωβα ή Αράχοβα, τόπο δη-λαδή Καρυιδών, όνομα που επι-κράτησε για 1000 περίπου χρό-νια, μέχρι το 1932, όποτε και η Αράχοβα επίσημα πήρε το πα-λαιό και ιστορικό της όνομα: Καρυές. Ωστόσο, παραμένει η Αράχοβα για τον πολύ κόσμο και φυσικά για τους κατοίκους της. Οι Φράγκοι, όταν κατέλα-βαν την Αράχοβα, την υπήγα-γαν στο Δεσπότη της Αρκα-δίας. Αργότερα, η περιοχή, και συγκεκριμένα επί Τουρκοκρα-τίας, ήκμασε ιδιαίτερα, σε σχέ-ση με όλες τις άλλες κώμες του Οινούντος, ενώ, κατά μια εκδο-χή, οι Αραχοβίτες είχαν εξαιρε-θεί από την καταβολή φόρου.

Θα ήταν ιεροσυλία να ισχυρι-στούμε ότι, μέσα σε λίγες μόνο σελίδες, είναι δυνατό ν' ανα-φερθούμε στο αίμα που έχουν προσφέρει οι Αραχοβίτες και στις τόσες ζωές αγωνιστών, που έδωσαν σε διάφορους πο-λέμους. Θα απαριθμήσουμε μό-νο τις εποποιίες, όπου Αραχοβί-τες πήραν μέρος σεμνά και πρό-θυμα: Κρητική Επανάσταση, Ελληνοτουρκικοί Πόλεμοι, Βαλ-κανοτουρκικός Πόλεμος, Α' Παγκόσμιος, Μικρασιατική Εκ-στρατεία, Β' Παγκόσμιος.

Είναι γνωστή σ' όλους τους Λάκωνες, η προσφορά και οι α-μέτρητες θυσίες του χωριού κα-τά την Γερμανοιταλική κατοχή. Κι ακόμη, ότι από την Αράχοβα ξεκίνησε η Εθνική μας Αντίστα-ση στον Πάρνωνα. Ελπίζουμε ότι στο άμεσο μέλλον θα βρε-θούμε με το μαγνητόφωνο της εκπομπής κοντά στους Αραχο-βίτες και θα υπάρξει έτσι η ευ-καιρία για μια αυθεντική συζήτη-ση με τους κατοίκους των Καρυ-ών...

NTINA KONTAKOY

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΗ: ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 - ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561 ΤΗΛ. 6516700 - 8081940

ΦΩΤΟΣ. ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΡΥΣ. ΠΑΠΑΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΑΝΘΕΜΙΩΝ & ΠΗΓΩΝ Ν. ΚΗΦΙΣΙΑ ΤΗΛ. 8070803